

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/120/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202561
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5619202561.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: MiDa tlačiareň, s.r.o., so sídlom Stará cesta 6, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 693 571, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom, so sídlom A. R. 6, XXX XX A. G. Z., proti žalovanému: ST. NICOLAUS a.s., so sídlom 1. mája 113, 031 28 Liptovský Mikuláš, IČO: 31 563 066, zastúpenému právnou zástupkyňou JUDr. Zuzanou Kandlerovou, advokátkou, so sídlom Ul. X. M. XXX, XXX XX L. M., v konaní o zaplatenie 3.845,04 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-190 zo dňa 09.09.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-190 zo dňa 09.09.2020 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. žalobu zamietol. Výrokom II. žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 3.845,04 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých uvedených súm a za určené obdobie, vyjadrené žalobcom spolu s náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, ako aj náhrady trov konania. Na odôvodnenie svojej žaloby žalobca uviedol, že žalovaný si objednal vyhotovenie a dodanie etikiet, a to: Napoleon Diplomat 36 %, 0,7 l PE v počte 28.000 ks za kúpnu cenu 278,32 Eur bez DPH, Napoleon Diplomat 36 %, 0,7 l ZE v počte 28.000 ks za kúpnu cenu 59,64 Eur bez DPH, Napoleon Diplomat 36 %, 0,7 l - krčok v počte 33.000 ks za kúpnu cenu 70,29 Eur bez DPH, Napoleon Josephina 30 %, 0,7 l PE + ZE + krčok v počte 21.000 ks za kúpnu cenu 298,20 Eur bez DPH, Napoleon Commandant 30 %, 0,7 l PE + ZE + krčok v počte 6.000 ks za kúpnu cenu 85,20 Eur bez DPH, Napoleon Empereur 26 %, 0,7 l PE v počte 10.500 ks za kúpnu cenu 104,37 Eur bez DPH, Napoleon Emperuer 26 %, 0,7 l ZE v počte 5.500 ks za kúpnu cenu 11,72 Eur bez DPH, Napoleon Josephina 30 %, 0,5 l PE v počte 5.700 ks za kúpnu cenu 56,66 Eur bez DPH, Napoleon Josephina 30 %, 0,5 l ZE v počte 10.700 ks za kúpnu cenu 22,79 Eur bez DPH. Za vyhotovenie etikiet žalobca vyfakturoval žalovanému kúpnu cenu faktúrou č. 5/15/19 zo dňa 14.05.2019 celkovo sumu 1.184,63 Eur vrátane DPH. Z tejto faktúry bola uhradená len suma 266,57 Eur.

3. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný u žalobcu objednal vyhotovenie a dodanie etikiet: Napoleon Imperial 36 %, 0,7 l P + K v počte 35.000 ks za kúpnu cenu 422,45 Eur bez DPH a Napoleon Diplomat 36 %, 0,7 l Z v počte 45.000 ks za kúpnu cenu 95,85 Eur bez DPH, ktorých cenu žalobca vyfakturoval

žalovanému faktúrou č. 5/27/19 zo dňa 24.05.2019 celkovo v sume 621,96 Eur vrátane DPH. Žalovaný faktúru neuhradil ani čiastočne. Ďalej si žalovaný u žalobcu objednal vyhotovenie a dodanie etikiet: Makro-Tuzemák 37,50 %, 0,5 l P + Z v počte 101.000 ks za kúpnu cenu 362,59 Eur bez DPH a Makro-Tuzemák 37,50 %, 0,2 l P + Z v počte 193.000 ks za kúpnu cenu 287,57 Eur bez DPH, ktorých cenu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 5/28/19 zo dňa 24.05.2019 celkovo v sume 780,19 Eur vrátane DPH. Ďalej si žalovaný u žalobcu objednal vyhotovenie a dodanie etikiet: Vodka Kutuzov 38 %, 0,7 l P + Z v počte 31.800 ks za kúpnu cenu 947,64 Eur bez DPH, ktorých cenu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 6/13/19 zo dňa 15.07.2019 celkovo v sume 1.137,17 Eur vrátane DPH. Žalovaný faktúru neuhradil ani čiastočne. A napokon si žalovaný u žalobcu objednal vyhotovenie a dodanie etikiet: Napoleon Imperial 36 %, 0,7 l P + Z v počte 10.000 ks za kúpnu cenu 142 Eur bez DPH, Napoleon Josephina 30 %, 0,5 l P + Z v počte 1.000 ks za kúpnu cenu 14,20 Eur bez DPH, Martignac special 38 %, 0,7 l P + Z v počte 4.600 ks za kúpnu cenu 108,10 Eur bez DPH a Martignac special 40 %, 1 l P + Z v počte 2.500 ks za kúpnu cenu 58,75 Eur bez DPH, ktorých cenu žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 6/49/19 zo dňa 20.06.2019 celkovo v sume 387,66 Eur vrátane DPH. Žalovaný faktúru neuhradil ani čiastočne. Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na zákonný úrok z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

4. Okresný súd poukázal na vyjadrenia, podania žalobcu a žalovaného, rozsah vykonaného dokazovania tak, ako vyjadril v odseku 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku a ustálil nasledovný skutkový stav.

5. Podľa objednávok žalovaného, žalobca žalovanému v období od 14.05.2019 do 20.06.2019 dodal etikety na liehoviny, ktoré vyrába žalovaný v objeme podľa druhu a počtu tak, ako konkretizoval žalobca v žalobe. Dodanie etikiet žalovaný potvrdil žalobcovi podpisom dodacích listov k jednotlivým faktúram. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného v U. K., a.s. vyplynulo, že žalovaný uhradil žalobcovi dňa 07.08.2019 čiastočne faktúru č. 5/15/2019, a to vo výške 266,57 Eur.

6. Dňa 23.04.2019 žalovaný u žalobcu objednal dodanie etikiet Čepos fernet, čo vyplynulo z objednávky č. N1900546. Podľa posudku o kvalite etikety, ktoré boli predmetom skúmania Čepos fernet 38 % 0,5 l, za účelom preverenia reklamácie odretých etikiet zo dňa 22.05.2019, skúmané etikety nevyhovovali kvalite. Reklamačným listom č. 14/2019 zo dňa 22.05.2019 žalovaný reklamoval etikety Čepos fernet 38 % 0,5 l v množstve 35.600 za sumu 746,89 Eur z dôvodu, že po nalepení etikiet a prevezení do skladu v Lúke došlo k ich oderu a sú nepoužiteľné, preto žiadal dobroписаť celú dodávku s tým, že v prípade, ak zákazník bude požadovať výmenu etikiet, náklady s tým spojené bude žalovaný následne fakturovať žalobcovi. Faktúrou č. 4411991548 vystavenou spoločnosťou ČEPOS - Česká potravinářská obchodní a.s., táto fakturovala žalovanému zmluvné penále vo výške 50.000 CZK. Faktúrou č. 19800133 žalovaný fakturoval žalobcovi škodu z titulu nesprávnych etikiet vo výške 3.845,04 Eur. Listom zo dňa 07.08.2019 žalobca vrátil žalovanému túto faktúru s odôvodnením, že neuznáva reklamáciu a škodovú udalosť považuje za neopodstatnenú. Výzvou zo dňa 27.08.2019 žalovaný vyzval žalobcu na vzájomné započítanie pohľadávok vo výške 3.845,04 Eur. Oznámením zo dňa 23.09.2019 žalovaný upovedomil žalobcu o jednostrannom započítaní pohľadávok vo výške 3.845,04 Eur, pričom predmetom započítania bola pohľadávka žalobcu na úhradu žalovanej sumy a pohľadávka žalovaného voči žalobcovi titulom škody v dôsledku dodania vadných etikiet. Po vykonanom dokazovaní okresný súd po právnej stránke vec posúdil za aplikácie ust. § 409 ods. 1, § 411, § 447, § 358, § 369 ods. 1, 2, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 580 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, účinného ku dňu omeškania dlžníka v spojení s § 2 predmetného nariadenia, použitia ust. § 153 ods. 1, 2, 3 CSP.

7. Na základe výsledkov dokazovania okresný súd žalobu zamietol v celom rozsahu, keďže s poukazom na kompenzačnú námietku žalovaného nemal preukázanú dôvodnosť žaloby. Okresný súd zdôraznil, že sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, keď je na stranách, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v ktorej záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Podľa Civilného sporového poriadku strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Okresný súd uviedol, že dôkazným

bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní budú preukázané jej tvrdenia a dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech v konaní.

8. Žalobca uviedol, že žalovaný si u neho objednal vyhotovenie a dodanie etikiet na fľaše s liehovinami, ktoré vyrába žalovaný. Túto objednávku bližšie druho špecifikoval žalobca v žalobe. Objednanie a dodanie tovaru žalobca preukázal dodacími listami. Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.845,04 Eur žalovaný nespochybnil. K žalobcom tvrdným skutočnostiam sa v odpore vyjadril tak, že žalovaný si uplatňuje kompenzačnú námietku, pretože má voči žalobcovi pohľadávku v rovnakej výške, ako je nárok uplatňovaný žalobcom, a to titulom náhrady škody vzniknutej v dôsledku inej zákazky - dodanie etikiet, ktoré boli podľa tvrdenia žalovaného vadné. Žalobca bol vyzvaný, aby sa vyjadril k odporu podanému žalovaným. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 02.03.2020 obsahlo citoval zákonné ustanovenia, týkajúce sa posudzovania odporu podľa CSP, aj také ustanovenia, ktoré podľa okresného súdu s vecou nemali žiaden súvis, avšak pokiaľ sa týka uplatnenej kompenzačnej námietky zo strany žalovaného, k tejto sa vyjadril jedinou vetou, že nárok žalovaného popiera a žalovaný sa venuje úplne iným etiketám než tým, ktoré sú predmetom žaloby. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného spôsobom, ktorý okresný súd vyhodnotil ako neúčinný, a to postupujúc podľa ust. § 151 ods. 2 CSP. Okresný súd zdôraznil, že popretie skutkových tvrdení protistrany je účinné jedine a len vtedy, ak je splnená podmienka jednak popretia skutkových tvrdení a zároveň ak strana, ktorá poprela skutkové tvrdenia protistrany, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Inak povedané, v prípade, že s tvrdením protistrany druhá strana nesúhlasí, musí to výslovne uviesť súdu. Nestací však len vyjadrenie nesúhlasu tak, ako to jednoznačne vyplýva z ust. § 151 ods. 2 CSP. Je potrebné, aby strana, ktorá s tvrdením druhej strany nesúhlasí, toto tvrdenie výslovne poprela a zároveň uviedla relevantný dôvod. Tvrdenie protistrany teda strana musí popierať kvalifikovane. V posudzovanom prípade žalobca neuviedol k argumentácii žalovaného v podanom odpore žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil nárok žalovaného uplatnený kompenzačnou námietkou. Uviedol len všeobecne, že popiera tvrdenia žalovaného v celom rozsahu, čo samo o sebe je nedostatočným popretím skutkových tvrdení žalovaného. Okresný súd obranu žalobcu proti nároku žalovaného (kompenzácia) posúdil ako neúčinnú. Žalobca neuviedol, ktoré skutkové okolnosti by mali byť predmetom dokazovania pre prípad spornosti nároku žalovaného. Pokiaľ aj navrhol nariadiť znalecké dokazovanie, neurobil tak včas. V uznesení zo dňa 10.02.2020, v ktorom bol žalobca vyzvaný na vyjadrenie k odporu žalovaného, bol zároveň poučený podľa § 153 v spojení s § 149 CSP.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle novej procesnej úpravy bola precizovaná sudcovská koncentrácia konania za účelom zabránenia tomu, aby strany zdržiavali spor neskoro vykonanými procesnými úkonmi. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného úroku a procesnej obrany včas. V prípade porušenia tejto povinnosti možno nastúpiť sankcia predpokladaná v ust. § 153 ods. 2 a 3 CSP. V zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je včasné, pokiaľ bol dodržaný postup v zmysle ust. § 167 CSP, čo v danom prípade bolo okresným súdom dodržané. V prejednávanej veci žalobca až na pojednávaní navrhol nariadiť znalecké dokazovanie. Okresný súd skonštatoval, že žalobcovi od okamihu, kedy mu po naľožitom poučení bolo umožnené vyjadriť sa k odporu žalovaného, nič nebránilo dotknutý dôkaz (znalecký posudok) navrhnúť. Pozitívna požiadavka žalobcu na uskutočnenie dôkazu - znalecký posudok prezentovaná až na pojednávaní pritom nebola reakciou na novú skutočnosť, ktorá by vzísť napr. z výsledkov pojednávania - za ktorej okolnosti by táto požiadavka mohla byť akceptovaná, ale zjavne vyplývala len z prehodnotenia existujúceho skutkového stavu žalobcu, čo bola práve situácia, ktorá je z pohľadu požiadavky rýchlosti a hospodárnosti súdneho konania nežiaduca, nepripravená.

10. Súd prvej inštancie uzavrel, že skutočnosti tvrdené žalobcom zostali nesporné, keď žalovaný existenciu nároku uplatneného žalobou nespochybnil, nepoprel a súčasne skutočnosti tvrdené žalovaným ohľadom uplatnenia kompenzačnej námietky žalobca poprel neúčinne. Kompenzačnú námietku uplatnil žalovaný voči žalobcovi titulom náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku vadného plnenia zo strany žalobcu z iného medzi nimi uskutočneného obchodu. Započítanie (kompenzácia) znamená zanik vzájomne sa kryjúcich pohľadávok patriacich vzájomne veriteľovi a dlžníkovi, ktorých plnenie je rovnakého druhu, ak niektorý z účastníkov i bez súhlasu, prípadne proti vôli druhého účastníka, urobí prejav smerujúci k započítaniu. Započítací prejav (kompenzačnú námietku) je potrebné adresovať druhému účastníkovi, z ktorého musí byť zrejme, ktorú pohľadávku uplatňuje na započítanie, v akej výške a proti ktorej pohľadávke veriteľa. Započítanie

‘tací prejav možno účinne urobiť až po tom, keď sa pohľadávky stretnú, kedy nastávajú u účinky započítania. Kompenzačná námietka uplatnená žalovaným podľa okresného súdu spĺňala všetky zákonné požiadavky na započítanie. Išlo o plnenia, ktoré boli rovnakého druhu (peňažné), vzájomne sa kryjú, patria vzájomne žalobcovi a žalovanému, žalovaný presne označil, ktorú pohľadávku uplatňuje na započítanie, popísal, ako pohľadávka vznikla a predložil dôkazy o výške tejto pohľadávky. Samotný nesúhlas žalobcu so započítacím prejavom žalovaného nebol rozhodujúci, pokiaľ boli zákonné podmienky splnené. Kompenzačná námietka bola uplatnená vo výške, ktorá nepresahovala žalobcom uplatnený nárok, preto nebolo možné prihliadať na tvrdenia žalobcu, že žalovaný mal svoj nárok v konaní uplatniť vzájomnou žalobou, prípadne žalobou úplne novou.

11. Okresný súd poukázal na ust. § 147 ods. 2 CSP a posúdil vznesenú námietku zo strany žalovaného len ako prostriedok jeho procesnej obrany, keď nenavrhol, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca. Okresný súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že sa nemá k čomu vyjadrovať, lebo žalovaný neuplatnil svoj nárok vzájomnou žalobou, resp. že riadne netvrdil skutočnosti ohľadom vzniku škody, ani ich nepreukázal. Okresný súd bol opačného názoru. V podanom odpore žalovaný popísal titul, ktorým si od žalobcu uplatňuje nárok na zaplatenie 3.845,04 Eur a riadne na preukázanie svojich tvrdení predložil všetky dôkazy, ktorými disponoval. To, že žalovaným vznesená kompenzačná námietka bola v rovnakej výške ako žalovaný nárok, vyplynulo z toho, že žalovaný čiastočne uhradil jednu zo žalobcom žalovaných faktúr, a to faktúru č. 5/15/19 dňa 14.05.2019 v čiastke 266,57 Eur. Tak sa nárok žalovaného dostal na úroveň nároku uplatneného žalobou.

12. Okresný súd zvýraznil to, že žalobca neúčinne poprel tvrdenia žalovaného, preto vychádzal bez ďalšieho z tvrdení žalovaného a z dôkazov o nich predložených žalovaným v podanom odpore. Žalovaný preukázal, že existovala jeho kompenzabilná pohľadávka. Okresný súd preto žalobu zamietol. K zamietnutiu žaloby nedošlo z dôvodu, že by nárok žalobcu voči žalovanému bol nedôvodný, ale preto, že žalovaný si voči tomuto dôvodnému nároku uplatnil kompenzačnú námietku, ktorú žalobca poprel neúčinne. Pohľadávky, ktoré mali vzájomne žalobca a žalovaný, sa stretli a nastali účinky započítania, pohľadávky zanikli v celom rozsahu. Argumentáciu žalobcu, a to tvrdenia a navrhované znalecké dokazovanie, čo uskutočnil žalobca až na pojednávaní, okresný súd v súlade s úpravou ust. § 153 ods. 1, 2 CSP nezohľadnil a neprihliadol naň, a to tým, že pri zohľadnení časového momentu, kedy tieto tvrdenia a návrhy dôkazov žalobca v konaní uviedol.

13. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože mal vo veci úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Podľa žalobcu neboli splnené procesné podmienky, pretože fáza dokazovania v konaní pred okresným súdom bola nedostatočná, okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okresný súd nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Okresný súd podľa žalobcu dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Súčasne rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca v rámci odvolacích dôvodov poukázal na ust. § 147 ods. 2 CSP. Ak žalovaný žiadal započítať svoju pohľadávku v rovnakej výške ako uplatnil žalobca, tak išlo o prejav žalovaného, ktorý bol len prostriedkom procesnej obrany a nie je vzájomnou žalobou. Podstatné bolo to, či vôbec pohľadávka žalovaného existuje, či bola preukázaná a až následne môže dôjsť k započítaniu. Podľa žalobcu škoda zo strany žalovaného bola vymyslená, keďže žalovaný sa chcel vyhnúť úhrade faktúr. Žalovaný sa vôbec nedržal ustanovení Obchodného zákonníka pri vybavovaní reklamácie. Bez toho, aby vrátil údajne vadné etikety žalobcovi, aby sa žalobca presvedčil o ich vadnosti a aby žalobca následne učinil nápravu, ihneď sa žalovaný obrátil na iného dodávateľa a dožadoval sa preplatenia škôd. Žalobca nemôže za to, že žalovanému hrozila pokuta od jeho odberateľa. Žalovaný predložil iba Dodatok č. 16 k Rámcovej kúpnej zmluve č. C 0343, ktorý ani žalovaný neuzavrel, a teda ho ani nezaväzoval. Žalovaný nepredložil ďalšiu zmluvu o tom, že by si jednotlivé firmy, ktoré sú medzi sebou vo vzťahu, aj skutočne medzi sebou dávali pokuty, ktorú následne žalovaný chcel zosobniť

žalobcovi. Je otázne podľa žalobcu, či faktúry boli aj skutočne riadne zúčtované, či prebehli medzi spoločnosťami úhrady, či neboli fiktívnymi a pod.. Tieto otázky v konaní pred okresným súdom neboli zodpovedané a okresný súd uvedené ani nezaujímal. Podľa žalobcu bolo dôležité to, že bol rýchlo ukončený spor a v prospech domáceho účastníka. Žalobca mal pochybnosti aj o tom, že škoda vznikla v takej istej sume, ako bol súčet súm na faktúrach, ktoré vystavoval žalobca žalovanému, ponížený o úhradu faktúry č. 5/15/19 zo dňa 14.05.2019, ktorú vystavil žalobca žalovanému, s variabilným symbolom 51519, ktorá znela na sumu 1.184,63 Eur vrátane DPH so splatnosťou do 27.06.2019, o sumu 266,57 Eur uhradenú žalovaným dňa 07.08.2019. Ak žalovaný vedel, že mu hrozí prípadná pokuta vo výške 5.000,- CZK za každý deň, tak je otázne, prečo si neprehradol skôr etikety, aby sa minimalizovala prípadná škoda a aby sa predchádzalo vzniku väčších škôd. Nebolo dokázané, že pokuta 50.000,- CZK, ktorú mala vyfakturovať spoločnosť, bola skutočne zaplatená najprv ST.NICOLAUS - trade CZ, a.s. a následne žalovaným, a teda, že došlo k takejto škode, ako sa snažil uvádzať pred okresným súdom žalovaný. Z dôvodu kurzového lístku nebolo ani preukázané, že či pri prepočte sumy, údajnej úhrady 50.000,- CZK sa skutočne jednalo o sumu 1.980,20 Eur. Napriek tomu, že okresný súd nemal vyjasnené, kedy malo dôjsť k úhrade 50.000,- CZK v Eurách, nevedel ani výmenný kurz Eura voči CZK, nemal problém uveriť žalovanému, že sa skutočne jedná o sumu 1.980,20 Eur a nie o inú. Aby žalovaný mohol úspešne uplatňovať škodu od žalobcu, tak najprv mal preukázať, že došlo k úbytku na majetku žalovaného a to tým, že skutočne uhradil sumu 50.000 CZK v príslušnej hodnote 1.980,20 Eur. Žalobca mal za to, že postup okresného súdu, konajúcej sudkyne bol nezákonný.

15. K reklamácií žalobca uviedol, že odkiaľ má mať istotu, že skutočne bolo 17.832 ks vadných etikiet, ak na fotkách sú iba 3 etikety. Chybné etikety sa žalobcovi nevrátili a tak ani nemohol si skutočne overiť tvrdenie žalovaného o vadnosti etikiet. Žalobca mal za to, že dodržal technologický postup podľa posudku - Fernet Čespos zo dňa 22.09.2020 z POPRADSKEJ TLAČIARNE, VYDAVATEĽSTVA s.r.o.. Listiny, ktoré dokladal žalovaný o tom, že oder je zlý a etikety pri nalepení na fľaše a ich transporte sa môžu ošúchať, sú nedostatočné k tomu, aby sa jednoducho vedelo dokázať, že žalobca skutočne pochybil. Navyše písomnosti obsahovali v sebe množstvo dohadov a nejasností. Žalobca nemôže zodpovedať za prepravu, za nalepovanie etikiet, môže zodpovedať len za ich dodanie, to znamená do momentu, kým si ich kupujúci prevezme a následne kupujúci si zodpovedá za transport a pod.. Žalobca poukázal na ust. § 455 Obchodného zákonníka. Žalobca nemá a ani v čase uplatňovania vád nemal za preukázané, že skutočne v takomto počte, ako uvádzal žalovaný, boli etikety poškodené. Ak si žalovaný neprehradol tovar hneď pri prevzatí, ale až následne, ide o chybu kupujúceho, nie predávajúceho.

16. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na ust. § 427 ods. 1, 3, § 436, § 437, § 438, § 439, § 440 Obchodného zákonníka. Žalobcovi nie je zrejmé, ako je možné, že vada, ktorú popísal žalovaný na vytlačených etiketách, by mala byť posudzovaná ako skrytá vada, keď žalovaný vytýka jej senzorické vlastnosti - viditeľné okom. Nevytýka im to, že by nelepiť a pod.. Podľa žalobcu žalovaný ako kupujúci nespĺnil včas svoju povinnosť riadne si prezrieť tovar a oznámiť prípadné vady tovaru. Žalobca ako predávajúci nezodpovedá za škody na tovare spôsobené vonkajšími udalosťami a zároveň, ak ich nespôsobil predávajúci alebo osoby, s ktorých pomocou predávajúci plnil svoj záväzok. Žalovaný sám podotkol, že s týmto tovarom manipulovalo niekoľko subjektov, a preto žalobca nemal možnosť a ani nemohol ovplyvniť to, ako sa s týmto tovarom bude zaobchádzať. Žalobca si nevie vysvetliť to, že počet etikiet z rozdielu 35.000 a 17.832 ks, t.j. 17.168 ks je správnych a bez chyby vytlačených a 17.168 ks je vadných, keď pri tlačení sa používal rovnaký papier, náplne a ďalšie elementy, technológia a podobne.. Žalobca bol názoru, že žalovaný si objednával tlačenie etikiet aj u iných firiem a niektorá z nich mohla dodať vadné etikety a nejakým spôsobom ich žalovaný považoval za etikety od žalobcu. Technologický postup, ktorý používal žalobca, sa osvedčil, nemal doposiaľ žiadne reklamácie, jeho etikety boli bezchybné, a preto niet dôkazu, ktorý by dokázal opak, to znamená chybovosť pri výrobe. Žalobca práve znaleckým posudkom chcel preukázať to, že by jednoznačne dokázal, že neporušil žiadnu zo svojich povinností, a preto nemôže zodpovedať za náhradu škody, ktorú podľa tvrdení, dostatočne nepodložených, mal údajne spôsobiť žalovanému. Podľa žalobcu okresný súd neskúmal všetky atribúty potrebné k tomu, aby sa náhrada škody mohla úspešne priznať, to znamená preukázanie protiprávneho konania škodcu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Okresný súd sa sústredil len na koncentračnú zásadu, pričom opomenul, že žalobca hneď po predbežnom prejednaní veci navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Okresný súd sa podľa žalobcu neriadil zásadami riadneho dokazovania a ostatnými zásadami civilného procesu. Išlo o zásadu zákazu denegatio iustitiae, rovnosť účastníkov konania, verejnosť pojednávania, prejednanie veci bez zbytočných prietahov, dispozičná zásada, prejednacía zásada, zásada voľného hodnotenia dôkazov,

zásada kontradiktórnosti, zásada priamosti a ústnosti, zásada arbitrárneho poriadku, zásada materiálnej pravdy. Právna zástupkyňa žalovaného navrhla, že by okresnému súdu predložila fľaše, ktoré mala so sebou, pričom bez toho, aby sa žalobca k tomu vyjadril, sudkyňa uviedla, že to nie je potrebné a je postačujúce to, čo je v spise. Podľa žalobcu žalovaný bol v konaní preferovaný, preto nebolo možné hovoriť o rovnosti strán sporu. Žalobca navrhol pribrať do konania, dokazovania znalca z odboru. Uvedené by výrazne prispelo k zisteniu skutočného stavu veci a naplnila by sa zásada materiálnej pravdy a súčasne by bola dodržaná aj zásada prejednávania veci bez zbytočných prietáhov. Na žalobcu bol okresný súd neprimerane prísny, pričom žalovanému vyhovel vo všetkom. Žalobca má dôvodné pochybnosti o tom, či skutočne konajúca sudkyňa postupovala nezávisle a nestranné. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe žalobcu vyhovieť s priznaním trov súdneho konania.

17. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 3.2.2021. Žalovaný poukázal na odpor, v ktorom vysvetlil svoje tvrdenia a tieto aj náležite preukázal. Žalobca k podanému odporu sa vyjadril, avšak okrem citácie zákona sa k meritu veci vôbec nevyjadroval a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy. V prejednávanej veci žalobca až na pojednávaní navrhol nariadiť znalecké dokazovanie. Požiadavka žalobcu na uskutočnenie dôkazu - znalecký posudok pritom nebola reakciou na novú skutočnosť, ktorá by vzišla napr. z výsledkov pojednávania, za ktorej okolnosti by táto požiadavka mohla byť akceptovaná, ale zjavne vyplývala len z prehodnotenia existujúceho skutkového stavu žalobcom, čo je práve situácia, ktorá je z pohľadu požiadavky rýchlosti a hospodárnosti súdneho konania nežiadúca, neprípustná. Žalovaný v odpore vysvetlil, zdôvodnil a preukázal celú kauzu s dodaním nekvalitných etikiet. Žalobca pre žalovaného tlačil aj iné etikety, za ktoré žalovaný hneď nezaplatil. Žalovaný písomne v predsporovej výzve zo dňa 27.8.2019 žalobcovi navrhol, aby bola vec vyriešená vzájomným započítaním pohľadávok. Zároveň mu stanovil lehotu na vyjadrenie, či s týmto riešením súhlasí, najneskoršie do 9.9.2019. Žalobca sa k veci nevyjadril, ale podal proti žalovanému žalobu. Okresný súd bol opačného názoru ako žalobca, pretože v podanom odpore žalovaný popísal titul, ktorým si od žalobcu uplatňuje nárok na zaplatenie 3.845,04 Eur a na preukázanie svojich tvrdení predložil všetky dôkazy, ktorými disponoval. To, že žalovaným vznesená kompenzačná námietka je v rovnakej výške ako žalovaný nárok, vyplynulo z toho, že žalovaný čiastočne uhradil jednu zo žalobcom žalovaných faktúr, a to faktúru č. 5/15/19 dňa 14.5.2019 v čiastke 266,57 Eur. Žalovaný uviedol, že žalobca neúčinne poprel tvrdenia žalovaného, a preto okresný súd bez ďalšieho vychádzal z tvrdení žalovaného a z dôkazov o nich predložených žalovaným v podanom odpore. Žalovaný preukázal, že existovala jeho kompenzibilná pohľadávka. Za tohto stavu, ak okresný súd žalobu žalobcu zamietol, teda nie z dôvodu, že by nárok žalobcu voči žalovanému bol nedôvodný, ale preto, že žalovaný si voči tomuto dôvodnému nároku uplatnil kompenzačnú námietku, ktorú žalobca neúčinne poprel, bol postup správny. Pohľadávky, ktoré mali vzájomne žalobca a žalovaný, sa stretli a nastali účinky započítania, teda pohľadávky zanikli v celom rozsahu. Žalobca v odvolaní uvádza rôzne invektívy na žalovaného a na konajúcu sudkyňu. Žalovaný bol obchodným partnerom žalobcu a ich spolupráca prebiehala až do tohto prípadu k spokojnosti. Podľa žalovaného konajúca sudkyňa postupovala na pojednávaní nezávisle, nezaújato a so znalosťou veci spravodlivo rozhodla. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním trov odvolacieho konania.

18. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Nesúhlasil s vyjadrením žalovaného. Podľa žalobcu žalovaný žiadnym spôsobom nevyvrátil skutočnosti popísané žalobcom v odvolaní. Žalovaný nevyvrátil skutočnosti týkajúce sa fiktívnosti vystavených faktúr, na základe ktorých žalovaný odvodzoval svoj nárok na náhradu škody. Nedoložil dôkazy zo svojho účtovníctva, nepreukázal, že mu vznikla skutočne škoda a zároveň, že mu vznikla práve v takom rozsahu, v akom deklaroval. Žalobca zotrval v plnom rozsahu na svojom odvolaní. Nesúhlasil s tým, že neúčinne poprel tvrdenia žalovaného. Žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia dôkazmi, iba ich deklaroval. Predloženie faktúry nedokazuje, že mu vznikla škoda. Nedoložil dôkazy o tom, že by túto škodu skutočne uhradil, a teda že by mu vznikol reálny úbytok na majetku. Až následne by bolo možné konštatovať, že mu škoda vznikla a že je dôvodné ju nahradiť. Žalovaný nevyvrátil tvrdenia žalobcu o spriaznenosti firiem so značkou ST. NICOLAUS. Podľa žalobcu okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka. Neaplikoval zásady civilného sporového konania, uprednostnil len koncentračnú zásadu nad všetky ostatné zásady. Žalovaný sa nevyjadril k predmetu sporu, ale vytvoril si nový spor vo svojom odpore. Žalobca nemá za preukázané, že práve škoda, akú deklaruje žalovaný, je v takej výške a nie vo väčšej alebo menšej. Podľa žalobcu žalovaný neuplatnil vady v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka. Žalobca nemal možnosť si overiť vady etikiet, ako ich deklaroval žalovaný. Ak chcel žalovaný započítať svoju pohľadávku na náhradu škody z titulu vadného plnenia, tak najskôr musel riadne uplatniť vady, následne po ich riadnom

uplatnení, ak by tieto vady boli skutočné a žalobca by nevykonal nápravu, tak až následne by si žalovaný mohol nárokovat náhradu škody z titulu vadného plnenia. Ak tieto kroky žalovaný obišiel, jeho nárok je predčasný, nepreukázaný a nemohlo dôjsť k započítaniu pohľadávok. Najskôr musí pohľadávka existovať, aby mohla byť vzájomne započítaná. Žalobca zotrval na odvolacom návrhu.

19. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 26.7.2021. Žalovaný zdôraznil, že v podanom odpore vysvetlil svoje tvrdenia a tieto náležite preukázal. Pre úplnosť žalovaný predložil kópiu Oznámenia č. ZP190049 o vzájomnom započítaní pohľadávok, podľa ktorého bola pohľadávka spoločnosti ST. NICOLAUS - trade CZ, a.s. - zmluvné penále vo výške 50.000 CZK započítaná s inými pohľadávkami žalovaného. Žalovaný nevidí dôvod, prečo by mal vyvracať tvrdenia žalobcu „o spriaznenosti firiem so značkou ST. NICOLAUS“. Žalovaný je spoločnosťou, ktorá vyrába liehoviny a svoje výrobky predáva v Slovenskej republike cez obchodnú spoločnosť ST. NICOLAUS - trade CZ, a.s., so sídlom v Bratislave a v Českej republike cez obchodnú spoločnosť ST. NICOLAUS - trade CZ, a.s., so sídlom v Brne. Obidve obchodné spoločnosti sú samostatné subjekty, ktoré sú zapísané v obchodnom registri a ktoré vedú vlastné účtovníctvo. Žalovaný súčasne doložil prehľad podľa kurzových lístkov ECB za mesiace apríl, máj, jún a júl 2019, teda za rozhodné obdobie. Žalovaný si uplatnil u žalobcu reklamáciu Reklamačným listom č. 14/2019 zo dňa 22.05.2019, ku ktorej priložil aj fotodokumentáciu, čo bolo predložené už v podanom odpore proti platobnému rozkazu. Na reklamáciu žalovaného reagoval žalobca tak, že prebehla vstupná a výstupná kontrola a etikety boli podľa kontroly v poriadku. Žalovaný zdôraznil, že táto vstupná kontrola prebehla u žalovaného len vizuálne a nebolo možné zistiť vady, ktoré sa prejavili po nalepení týchto etikiet na fľaše. Po telefonicknej komunikácii žalovaného so žalobcom, žalobca zotrval na svojom stanovisku, že etikety sú v poriadku, lebo žiadne vady pri vstupnej kontrole nevykazovali. Žalobca nemal záujem riešiť vec kompenzáciou a podal žalobu proti žalovanému. Žalobca neúčinne poprel tvrdenia žalovaného, preto okresný súd bez ďalšieho vychádzal z tvrdení žalovaného a z dôkazov o nich predložených žalovaným v podanom odpore. Žalovaný preukázal, že existovala kompenzibilná pohľadávka. Pohľadávky žalobcu a žalovaného, ktoré boli vzájomné, sa stretli, nastali účinky započítania a pohľadávky zanikli v celom rozsahu. Žalobca nepochopil podstatu započítania pohľadávok. Civilné sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, čo znamená, že strany sporu sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony iba v určitom štádiu konania, a teda nie kedykoľvek v priebehu konania. Podľa žalovaného okresný súd správne rozhodol, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol.

20. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-190 zo dňa 09.09.2020 potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

21. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/120/2021-268 zo dňa 19.11.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 11.01.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

22. K súhrnlosti odvolacích dôvodov žalobcu krajský súd uvádza, že v konaní pred okresným súdom v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie pre relevantné zistenie skutkového stavu. K nevykonaniu dôkazov okresným súdom bolo pristupované v súlade s princípom koncentrácie súdneho konania za aplikácie tak sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácie konania. Postupom okresného súdu nedošlo k zásahu do práv žalobcu, pretože tak žalobca ako aj žalovaný za rovnakých zákonných podmienok mali okresným súdom umožnené uplatňovať svoje práva a právom chránené záujmy. Krajský súd má za to, že v konaní pred okresným súdom nedošlo ani k inej vade konania, ktorá by mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Krajský súd uvádza, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, tieto boli správnym spôsobom za aplikácie rozhodných zákonných ustanovení vyhodnotené. Krajský súd nezistil, po oboznámení sa s postupom okresného súdu, že by došlo k porušeniu princípov civilného sporového konania, na ktoré apeloval žalobca v odvolaní.

23. Krajský súd poukazuje na Čl. 6 ods. 1 CSP v spojení so samotným priebehom konania pred okresným súdom, keď má za to, že tak žalobca, ako aj žalovaný mali garantované rovnaké procesné

práva a povinnosti, ktoré tieto sporové strany uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Tak žalobca, ako aj žalovaný mali v procese pred okresným súdom rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň vylučujúcu mať možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Aplikácia Čl. 6 ods. 1 CSP ako jedného zo základných princípov civilného sporového konania sa premieta v ďalších ustanoveniach civilného sporového poriadku, ktoré upravujú vedenie konania a priebeh dokazovania. Ak okresný súd výkon práv a povinností tak žalobcu, ako aj žalovaného v rámci priebehu súdneho konania podriadil s dôrazom na princíp sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácie konania, tak uvedenému postupu nemožno nič vytknúť. Navyiac, krajský súd vzhľadom k právnomu zastúpeniu obidvoch sporových strán poukazuje aj na Čl. 11 ods. 3 CSP, podľa ktorého práve z titulu právneho zastúpenia sporových strán sa očakáva, že právni zástupcovia budú konať s náležitou znalosťou veci, spojenou s touto odbornosťou. Naplnenie tejto znalosti veci spojenej s odbornosťou má potom svoje podstatné miesto aj pri vykonávaní práv, prípadne plnení povinností vo vyvolanom súdnom spore. Krajský súd nezistil v postupe okresného súdu to, čo namietal žalobca v odvolaní, že konajúca sudkyňa by porušovala Čl. 6 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v odvolaní namietal postup sudkyne ako neprimerane prísny a vo vzťahu k žalovanému vyhovujúci vo všetkom, tak podľa názoru krajského súdu ide o subjektívne vnímanie na strane žalobcu, jeho právneho zástupcu, ktoré nemalo premietnutie v reálnom postupe v danej sporovej veci sudkyňou okresného súdu. V podstate odvolacie dôvody žalobcu vo vzťahu k sudkyňi, ktorá danú vec prejednávala a rozhodovala na okresnom súde, sa týkali okolností, ktoré spočívali v procesnom postupe sudkyne, ktoré okolnosti za aplikácie ust. § 53 ods. 3 CSP nemohli mať ani charakter kvalifikovanej námietky zaujatosti, ktorá by bola spôsobilá premietnuť sa do odvolacieho dôvodu žalobcu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. c) CSP, ktorým by sa mal krajský súd zaoberať.

24. Podľa uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-146 zo dňa 10. februára 2020 bol žalobca poučený tak o sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 153, § 154 CSP. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-155 zo dňa 12. marca 2020 bol rovnako žalovaný poučený o sudcovskej, ako aj o zákonnej koncentrácii konania podľa ust. § 153, § 154 CSP. Týmito uzneseniami okresného súdu tak žalobca, ako aj žalovaný boli vyzvaní na vyjadrenie, uvedenie ďalších skutočností, označení dôkazov na preukázanie svojich tvrdení s poučením, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Krajský súd vzhľadom k uvedenému kvalifikovanému poučeniu žalobcu, žalovaného okresným súdom preto k odvolacím dôvodom žalobcu, následným podaniam žalobcu, žalovaného, k doloženým dôkazom žalovaným až v rámci odvolacieho konania poukazuje na ust. § 366 CSP. Krajský súd nemal za preukázaný ani jeden z taxatívnych dôvodov v zmysle ust. § 366 písm. a) až d) CSP, pre ktorý by mal prihliadať až v odvolacom konaní na predložené tvrdenia, resp. dôkazy. Ak žalobca ako odvolateľ v odvolaní uvádzal nové skutočnosti, nové tvrdenia, ktoré nepoužil v konaní pred okresným súdom i napriek poučeniu o zákonnej a sudcovskej koncentrácii konania a súčasne nepreukázal žiaden z dôvodov v zmysle ust. § 366 písm. a) až d) CSP, tak následne takto novo uvádzané skutočnosti až v odvolacom konaní nemohli predstavovať relevantný odvolací dôvod k tomu, aby ho krajský súd vyhodnocoval a posudzoval v odôvodnení svojho rozsudku.

25. Podľa výsledkov dokazovania bolo zrejmé, že žalovaný žalobcom uplatnenú pohľadávku nerozporoval, avšak namietal, že táto zanikla jednostranným hmotno-právnym úkonom započítania, ktoré uskutočnil žalovaný Oznámením číslo ZP190069 zo dňa 23.09.2019 v spojení s Prílohou č. 1 - Oznámenia jednostranného započítania pohľadávok a záväzkov zo dňa 23.9.2019, ktoré tvoria súčasť spisu na č.l. 83 - 84 spisu. Žalovaný podrobne v podanom odpore zo dňa 2.10.2019 proti platobnému rozkazu uviedol tvrdenia, doložil dôkazy, ktoré sa vzťahovali k hmotno-právnemu úkonu započítania, od ktorého žalovaný odvodzoval zánik pohľadávky žalobcu, nedôvodnosť podanej žaloby. Krajský súd má za to, že žalovaný si v rámci podaného odporu, uvedených tvrdení, doložených dôkazov, splnil svoju povinnosť tvrdenia, ako aj dôkaznú povinnosť, a to použiteľ obrany, že žalobcova pohľadávka zanikla iným spôsobom, a to úkonom započítania vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovaného. Žalovaný uviedol všetky podstatné tvrdenia s označením dôkazov o uplatnenej pohľadávke voči žalobcovi ako škody vo výške 3.845,04 Eur, ktorá žalovanému vznikla z titulu vadného plnenia tovaru dodaného žalobcom žalovanému, ktorý tovar sa týkal inej dodávky, než bola uplatnená žalobou žalobcu a vyúčtovaná faktúrami č. 5/15/19, č. 5/27/19, č. 5/28/19, č. 6/13/19, č. 6/49/19. Práve žalobcom uplatnenú kúpnu cenu dodaného tovaru žalovanému, vyúčtovanú uvedenými faktúrami urobil žalovaný predmetom jednostranného hmotno-právneho úkonu započítania s pohľadávkou, ktorú vyjadril žalovaný ako škodu z titulu vadného plnenia žalobcom, vyúčtovanú faktúrou č. 19800133 na sumu 3.845,04 Eur. Vzhľadom

k dôkazom doloženým žalovaným v podanom odpore bolo zrejmé, že žalobca mal vedomosť o tejto protipohľadávke žalovaného v rámci komunikácie, zaslaných dôkazov ešte pred vyvolaním súdneho sporu, čo potvrdila aj Predsporová výzva žalovaného zo dňa 27.8.2019 (č.l. 81 - 82 spisu).

26. Okresný súd uznesením č.k. 20Cb/62/2019-146 zo dňa 10. februára 2020 vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odporu proti platobnému rozkazu, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s následkom poučenia sudcovskej, ako aj zákonnej koncentrácie konania, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Na uznesenie okresného súdu reagoval žalobca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu vo vyjadrení (č.l. 149 - 151 spisu), v ktorom k podrobne uvádzaným skutočnostiam (dôkazom) žalovaným v ním podanom odpore žalobca len poukázal na to, že predmetom sporu nie je dodanie etikiet podľa objednávky č. N1900546 zo dňa 23.04.2019, a teda žalovaný vo svojom odpore sa vôbec nevyjadril k návrhu na vydanie platobného rozkazu, a tým sa nevyjadril k predmetu sporu. Krajský súd poukazuje na celý obsah vyjadrenia žalobcu k podanému odporu žalovaným, v ktorom sa uvádza citácia jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k odporu výslovne uviedol ... „Skutočnosti, ktoré popisuje žalovaný, nie sú predmetom sporu, a preto nevidíme v súčasnosti dôvod sa nimi vôbec zaoberať. Napriek tomu popierame ich však v celom rozsahu.“ Krajský súd na tomto mieste zvyrazňuje, že i napriek poučeniu žalobcu o sudcovskej, ako aj o zákonnej koncentrácii konania, v lehote určenej okresným súdom na vyjadrenie sa k odporu, žalobca neuviedol skutočnosti, neoznačil dôkazy oproti tvrdeniam a dôkazom označeným a predloženým žalovaným k jeho obrane o zániku žalobcovej pohľadávky jednostranným úkonom započítania.

27. K vyjadreniu žalobcu sa na základe uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-155 zo dňa 12. marca 2020 vyjadril žalovaný prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, v podaní zo dňa 2.5.2020 (č.l. 160 - 162 spisu), ktoré vyjadrenie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu podľa č.l. 176 spisu, úpravy na ňom a doručenky nachádzajúcej sa za č.l. 176 spisu. Z obsahu Zápisnice o pojednávaní konanom pred okresným súdom zo dňa 09.09.2020 (č.l. 185 - 188 spisu) vyplynulo, že právny zástupca žalobcu k obrane žalovaného o zániku žalobcovej pohľadávky jednostranným úkonom započítania až na tomto pojednávaní navrhol znalecké dokazovanie na otázku, či technologický postup zo strany žalobcu bol zachovaný a či spĺňa všetky požiadavky STN, pretože podľa žalobcu za mechanické poškodenia etikiet žalobca nezodpovedá. Až na tomto pojednávaní žalobca a jeho právny zástupca spochybnili pohľadávku žalovaného na započítanie, a to pohľadávku, ktorá z titulu reklamácie dodávky etikiet vznikla na strane žalovaného, ktorú žalovaný použil v rámci hmotno-právneho úkonu započítania s pohľadávkou žalobcu v uplatnenom súdnom konaní. Až na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcu namietal, že podľa listín žalovaný nepreukázal, že mu škoda z titulu reklamácie vznikla v takom rozsahu, v akom žalovaný tvrdil. Ďalej žalobca namietal, že nie je daná súvislosť medzi vznikom škody a zavinení žalobcu. Krajský súd poukazuje na podstatu tejto sporovej právnej veci, keď žalobca, právny zástupca žalobcu až na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 09.09.2020 použili tvrdenia, uviedli skutočnosti, navrhli dôkazy k obrane žalovaného o zániku žalobcovej pohľadávky jednostranným hmotno-právnym úkonom započítania, uskutočneného žalovaným.

28. Okresný súd správne postupoval, ak neprihliadal na skutočnosti, dôkaz znaleckého posudku, ktoré žalobca označil až na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 09.09.2020. Okresný súd vecne správnym postupom aplikoval sudcovskú, ako aj zákonnú koncentráciu konania, o ktorej bol žalobca poučený. Krajský súd zvyrazňuje, že nie okresný súd „zbavil“ žalobcu jeho práv tak, ako to bolo namietané v odvolaní, ale bol to sám žalobca, ktorý svojim zvoleným postupom sa zbavil toho, aby relevantným spôsobom vyvrátil obranu žalovaného o zániku žalobcovej pohľadávky úkonom započítania uskutočneným žalovaným. Ak žalobca uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Cb/62/2019-146 zo dňa 10. februára 2020 bol vyzvaný na vyjadrenie k odporu žalovaného, v ktorom odpore žalovaný podrobne uviedol skutočnosti a dôkazy o vzájomnej pohľadáвке proti žalobcovi, aby žalobca uviedol ďalšie skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a i napriek uvedenému žalobca toto právo v okresným súdom určenej lehote nenaplnil, tak následkom boli účinky okresným súdom aplikovanej sudcovskej koncentrácie konania, dôsledkom ktorej bolo neúčinné popretie obrany žalovaného o vzájomnej protipohľadáвке proti žalobcovi.

29. Krajský súd súčasne upriamuje pozornosť na odpor žalovaného, označené a doložené dôkazy, keď žalobcom uskutočnený návrh na znalecký posudok až na pojednávaní konanom pred okresným

súdom dňa 09.09.2020 nebol reakciou na novú skutočnosť. Už v odpore žalovaný uviedol celý skutkový stav s etiketami, v odpore poukázal na uplatnenú kompenzačnú námietku, ktorú žalovaný použil v úkone započítania k žalobcovej pohľadávke, preto okresný súd v ďalšom postupe zákonným spôsobom aplikoval dôsledky sudcovskej koncentrácie konania, keď na tieto až neskôr uvedené tvrdenia, dôkazy neprihliadol.

30. Krajský súd k zákonnosti postupu okresného súdu, ktorý aplikoval sudcovskú koncentráciu konania v zmysle ust. § 153 CSP, a to v tom, že na neskôr označené tvrdenia a dôkazy použité žalobcom neprihliadal, poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 zo dňa 15. novembra 2018, podľa ktorého ...„Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať.“ Ďalej krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/43/2018 zo dňa 26. februára 2019, a to odsek 8.1., 9. odôvodnenia tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že podľa Čl. 8 základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité na rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z Čl. 10 ods. 3 základných princípov CSP vyplýva stranám povinnosť postupovať v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu. Súd môže určiť stranám záväznú procesnú lehotu na niektoré procesné úkony (Čl. 10 ods. 3 základných princípov CSP). S týmito zásadami je spojená aj povinnosť strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 CSP). Strany sporu sú preto povinné rešpektovať pokyny súdu smerujúce k prejednaniu sporu, pričom zákon umožňuje súdu určiť stranám záväznú lehotu na predloženie vyjadrení obsahujúcich skutkové tvrdenia, prípadne na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov s tým, že v prípade nedodržania predmetnej lehoty súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia alebo návrhy prihliadnuť, čo predstavuje procesnú preklúziu práva. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je poskytnúť súdnu ochranu čo najrýchlejšie a účinne. Ďalej z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že táto skutočnosť je o to výraznejšia, ak je strana sporu zastúpená advokátom, ktorý by mal chápať význam a dôsledky sudcovskej koncentrácie konania a ktorý by mal mať dostatočné vedomosti na to, aby posúdil, že nerešpektovanie výzvy súdu spojenej so sudcovskou koncentráciou môže mať za následok stratu sporu na strane svojho klienta. Rovnako k zákonnosti postupu okresného súdu, pri aplikovaní sudcovskej koncentrácie konania krajský súd poukazuje aj na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/50/2020 zo dňa 31.05.2021, ods. 41 odôvodnenia tohto rozhodnutia, podľa ktorého ...„Koncentrácia konania predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Účelom sudcovskej koncentrácie konania je spor zrýchliť, zefektívniť, zabrániť tomu, aby strany predkladali skutkové tvrdenia alebo návrhy na vykonanie dôkazov až na pojednávaní, čo by predlžovalo celkový proces z dôvodu potreby odročenia pojednávania. Vychádza sa z názoru, že sudca so znalosťou konkrétnej veci vie najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (teda najmä skutkové tvrdenia, popretia skutkových tvrdení, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom a hmotnoprávne námietky) nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.“ V neposlednom rade je tu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/8/2021 zo dňa 27. mája 2021.

31. Krajský súd vzhľadom aj k uvedenej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu so zreteľom na okolnosti danej sporovej veci uvádza, že zákonný postup okresného súdu nemožno podľa odvolacieho dôvodu žalobcu zúžiť na argumentáciu o reštriktívnom aplikovaní ust. § 153 CSP. V danej veci žalobca nerešpektoval výzvu okresného súdu uznesením č.k. 20Cb/62/2019-146 zo dňa 10. februára 2020 na predloženie tvrdení, dôkazov v záväznej procesnej lehote 15-tich dní, spojenej so sudcovskou koncentráciou konania, čím došlo k procesnej preklúzii práva žalobcu predkladať až na pojednávaní konanom pred okresným súdom nové skutkové tvrdenia a dôkazy, ktoré vzhľadom k podanému odporu žalovaným, ktorý bol podrobný, bolo možné predložiť skôr, t.j. najneskôr v lehote 15 dní určenej okresným súdom. Žalobca, jeho právny zástupca nerešpektoval pokyny okresného súdu, čím došlo k sudcovskej koncentracii konania, a tým zaniklo aj oprávnenie žalobcu predkladať okresnému súdu tvrdenia a dôkazy, ktoré bolo možné predložiť v skoršom štádiu konania na základe záväznej výzvy okresného súdu. Tento procesno-právny stav vyvolal to, že žalobca účinne nepoprel žalovaným

poskytnuté tvrdenia, dôkazy o zániku žalobcovej pohľadávky jednostranným hmotno-právnym úkonom započítania žalovaným. Pokiaľ okresný súd žalobu zamietol, jeho rozhodnutie, v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bolo vecne správne a v odvolacom konaní potvrdené.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd v samostatnom uznesení v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.